

OCHSENBRUCH, TIMO (24): *En Oma em Supermaat* (1:22 min)

Nevve mingem Studium gonn ich zweimol en der Woch en ene Supermaat arbeide. Ne Student hät jo nie vill Grosche un es nit besonders rich, deshalb dun ich mer ming Huushaldskass e bessche opbessere. Ich ben ad e paar Mond do am Arbeide un immer samsdags kütt en äldere Oma eren. Se hät ad ens för mich gesaht, dat se bald nüngsig Johr ald weed. Manchmol well se och ens jet wesse oder frog mich, ov ich ehr ens ene Kaste Wasser en der Enkaufswage setze künnt. Dat dun ich natörllich gään. Am Aanfang hät se immer versök Huhdeutsch zo spreche, ävver et hät nie esu richtig geflupp. Dodrop han ich dann ens gesaht: “Mir zwei künne och Kölsch ungerenander schwaade. Dat es för mich üvverhaup kei Problem. Su ne Klaaf op Kölsch es doch jet Feines.” Die Oma wor natörllich platt, se künnt et nit verstonn, dat su jung Lück, wie ich et ben, noch Kölsch spreche künne. Se hät mer och ens verzallt, dat et för sei domols en der Schull ärg schwer wor, Huhdeutsch zo spreche, weil doheim immer op Kölsch geschwaadt woodt. Zickdäm spreche mir zwei et Samsdags immer e bessche Kölsch. Un öm ganz ihrlich ze sin, ich freue mich immer drop, denn et es, wie Brings et ad gesunge han: “We' mer se spreche, dann läv se noch lang, dann geiht se och niemols kapodd.”

Ochsenbruch, Timo (24): *En Oma em Supermaat*

nɛvə mɪŋəm ʃtuːdɪjəm ʒɔn_ɪf t͡svɛɪmoːl ʔen də vɔx ʔɪn_ənə ʔʊpɛmakt ʔaʁbeːdə nɛ ʃtu'dɛnt
hɛt jo niː fɪl ɡɔʃə ʔʊn ʔes nit be'zɔndəs ʁɪf 'dɛshalp dɔn_ɪf mɛ mɪŋ 'huːshalʦkəs ʔə
besjə ʔobːɛsəʁə ʔɪf bɛn_ad_ə paɐ mɔːnt do_am 'aʁbɛɪdə ʔon ʔemə 'samstaxs kyd_ən
ʔɛldəʁə ʔɔma ʔəʁɪn zə_ɛd_ɛns fy mɪfːəzɑːt dat səbaːl nʏŋsɪf jɔɐ ʔal't vɛ't 'manfmoːl vil
zə ʔoʁ_ɛns jɛt vesːə ʔodə fɔːx mɪf ʔɔb_ɪf ʔiɐ_ɛns ʔənə kastə vase ʔen dɛ
'ʔaɪnkɔʊfs.vaːkən sɛʦsə kyn't dadːon_ɪf na'tɔɪf jɛ'n ʔam 'ʔaːnfəŋ hɛʦsə ʔɪmɛ fɛzøːk
'huːxdɔʏt͡ʃ t͡so ʃpɛfjə ʔɛv_ət hɛt niː zu ɛɪ'ʁɪfɪf jɛflɔp 'dɔːdɔp han_ɪf dan_ɛns jɛzɑːt mɛ
ʦvɔɪ kynə ʔox kœlf ʔʊŋɛʁə'nandə ʃvaːdə dat ʔes fœɐ mɪf ʔɪvɛ'hɔʏp ki pɛo'bleːm su nɛ
klaːf ʔop kœlf ʔes dɔx jɛt faɪ'nəs di ʔɔma vɔɐ na'tɔɪf plat sə kʊnd_ət nit fɛʃtɔn dat su jʊŋ
lʏk vi ʔɪz_ət bɪn nɔx kœlfːpɛfjə kynə sɛt mɛ ʔoʁ_ɛns fɛʦsɔlt dad_ət fø ziː 'dɔːmɔls ʔen dɛ
ʃol zɛɐ ʃvɛɐ vɔː 'huːxdɔʏt͡ʃ t͡so ʃpɛfjə val dɔ'heːm ʔemə ʔop kœlf jɛʃvɑ't vɔ't ʦɪk'dɛm
ʃpɛfjə mɪɐ ʦvɔɪ 'samstaxs ʔɪmɛ ʔə besjə kœlf ʊn_ʊm jant͡s ʔiɐɪf t͡so zɪn ʔɪf fɔʏə mɪf
ʔemə dɔp dɛn_ət ʔes vi bɪŋs ʔət ʔalt jɛzʊŋə han va mɛ zə ʃpɛfjə dan lɛːf sə nɔx laŋ dan
jɛːt sə ʔox niːmɔls ka'pɔt